

DEČJE VESTI

2026 • TREĆE TROMESEČJE • INTEREVROPSKA DIVIZIJA

Sadržaj

Naslovna strana: Bio je veoma vrelo letnji dan u Austriji kada je mama slučajno zaključala malu Tami u automobilu na parkingu supermarketa. Ovo iskustvo se nalazi na 16. strani.

BUGARSKA

- 4 Mali propovednik | 4. jul
- 6 Velika, lepa bala sena | 11. jul
- 8 Pokvareni točak | 18. jul

ŠPANIJA

- 10 Razgovor u berbernici | 25. jul
- 12 Usrećivati druge | 1. avgust
- 14 Iznađenje u školi | 8. avgust

AUSTRIJA

- 16 Žuti anđeo spasilac | 15. avgust
- 18 Snaga molitve | 22. avgust
- 20 Zabuna sa tepihom | 29. avgust

22 Molitva u snežnoj noći | 5. septembar

RUMUNIJA

- 24 Mesto gde pripadamo | 12. septembar
- 26 Ukusna jaja i nova odeća | 19. septembar
- 28 Trinaesta subota: Veoma zadovoljna prabaka | 26. septembar
- 30 Budući projekti Trinaeste subote
- 31 Aktivnosti za decu
- 35 Izvori za vođe
- 36 Karta

©2026 General Conference of Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • AdventistMission.org

Ovog tromesečja deci predstavljamo Interevropsku diviziju, koja nadgleda rad Adventističke crkve sedmog dana u 20 zemalja i teritorija: Andori, Austriji, Belgiji, Bugarskoj, Češkoj, Francuskoj, Nemačkoj, Gibraltaru, Italiji, Lihtenštajnu, Luksemburgu, Malti, Monaku, Portugalu, Rumuniji, San Marinu, Slovačkoj, Španiji, Švajcarskoj i Vatikanu. Na ovom području živi 343 miliona ljudi, među kojima je 182.411 adventista. To znači da na tom području ima jedan adventista na 1.880 ljudi.

Sredstva prikupljena darom Trinaeste subote ovog tromesečja, poznata i kao tromesečni dar za misijske projekte, pomoći će pet projekata u četiri zemlje: Belgiji, Bugarskoj, Italiji i Rumuniji. Više obaveštenja o tim

projektima možete pronaći u okviru sa strane na ovoj stranici.

POSEBNI DODACI

Da bi vaša Subotna škola bila još zanimljivija i življa, pripremili smo fotografije, video-snimke i druge materijale koji prate svako misijsko iskustvo. Više obaveštenja nalazi se u okviru uz svako iskustvo. Za fotografije turističkih mesta i drugih prizora iz zemalja koje predstavljamo, možete koristiti besplatne baze fotografija kao što su pixabay.com ili unsplash.com. Te fotografije možete pokazivati deci na računaru ili telefonu dok čitate misijska iskustva, ili ih možete odštampati i njima ukasiti prostoriju Subotne škole ili oglasnu tablu u crkvi.

Pored toga, možete preuzeti činjenice i aktivnosti za Interevropsku diviziju na: bit.ly/eud-2026, kao i PDF verziju Dečje misije na: bit.ly/childrensmission. Sličica za misijsku kasicu, koju deca mogu obojiti, nalazi se na: bit.ly/bank-coloring-page. Pratite nas i na: facebook.com/missionquarterlies.

Obavezno preuzmite i svoj besplatan video Vesti iz sveta, sa video-izveštajima iz raznih delova Interevropske divizije i šire. Možete ga preuzeti ili gledati preko sajta Adventist Mission na: bit.ly/missionspotlight.

Imajte na umu da ne morate čitati iskustva tačno onako kako je objavljena. Slobodno prilagodite sadržaj i jezik uzrastu dece u vašem razredu Subotne škole.

Hvala vam što podstičete decu da razmišljaju o misiji!

Mogućnosti

Dar trinaeste subote ovog tromesečja, poznat i kao Tromesečni dar za misijske projekte, ima za cilj da dopre do novih generacija i utiče na njih za ostvarenje misije u Interevropskoj diviziji kroz sledeće projekte:

- Vrtić u Sofiji u Bugarskoj
- Prostor za omladinski kamp, crkveni kamp i centar za obuku u Belgiji
- Studentski dom na italijanskom adventističkom univerzitetu Vila Aurora u Firenci u Italiji
- Škole u Macei i Peretu u Rumuniji

BUGARSKA | 4. jul

Teo

Mali propovednik

Teo je mali dečak koji živi u Bugarskoj. Nije čuo za Isusa sve dok ga roditelji nisu upisali u adventistički vrtić. Tada je sve kod kuće počelo da se menja. I to mnogo.

Teo, koji je imao dve i po godine, voleo je da u vrtiću sluša biblijske priče. Voleo je tamo i da uči hrišćanske pesme. Zato je, kada bi došao kući, pričao tati i mami šta je čuo i naučio. Njegovi roditelji su bili veoma ljubazni i nežni, ali nisu znali ništa o Bogu.

Svake večeri Teo je pozivao roditelje na porodično bogoslužje. Pričao im je biblijske događaje koje je toga dana čuo i pevao hrišćanske pesme koje je naučio. Tata i mama su bili veoma iznenađeni! Dali su mu nadimak „Propovednik“ jer nije prestajao da govori o Isusu.

Zatim je Teo zamolio roditelje da u kolima puštaju hrišćansku muziku. Insistirao je da sluša hrišćanske pesme – i samo hrišćanske pesme.

Tata i mama nisu znali gde da pronađu hrišćanske pesme, pa su zamolili druge roditelje iz vrtića da im pomognu. Ti roditelji su im pokazali internet stranicu sa koje

su mogli besplatno da preuzmu hrišćanske pesme. Takođe su im pomogli da se priključe jednoj onlajn grupi hrišćanskih roditelja.

Prošla je jedna godina. Prošle su dve godine. A Teo, mali propovednik, nastavio je da tokom dana ide u vrtić, a uveče kod kuće poučava svoje roditelje o Bogu.

Jednog dana Teo je kod kuće bio veoma uznemiren i počeo je da plače.

Tata je bio nestrpljiv i rekao je: „Nije smak sveta. Prestani da plačeš.“ Zatim je upitao: „Teo, šta ćeš ti da uradiš kada dođe smak sveta?“

Teo je odmah odgovorio: „Moliću se i uzdaću se u Boga, naravno“.

Tata je bio veoma iznenađen. I mama je kasnije bila veoma iznenađena kada joj je tata to ispričao. Ona je to prenela i Teovoj vaspitačici iz vrtića, koja se takođe iznenadila. U vrtiću niko nikada nije govorio o smaku sveta. Naravno, vaspitači su verovali da će se svet jednog dana završiti i da će Isus uskoro doći.

Teo je ostao u vrtiću do svoje šeste godine. Tada je napustio vrtić kako bi krenuo u prvi razred škole.

Ali „Propovednik“ i njegovi roditelji i dalje održavaju bogoslužnja kod kuće. Tata i mama pronašli su Bibliju i čitaju je tokom porodičnog bogoslužnja. Slušaju adventističke propovedi na internetu i čitaju adventističke knjige. Vaspitači iz vrtića ostali su u kontaktu sa njima i mole se da predaju svoje srce Bogu.

Teovo iskustvo je samo jedno od mnogih priča o deci koja su u vrtiću u Bugarskoj naučila o Bogu, a zatim ono što su naučila podelila sa svojim roditeljima kod kuće. Teo je mali propovednik koji svoju porodicu uči o Bogu.

I vi možete da pomognete vrtiću Cvetna nada (Cvetna nadažda) da još više dece uči o nebeskom Bogu tako što ćete ovog tromesečja dati dar Trinaeste subote. Deo dara pomoći će vrtiću da iz iznajmljenog prostora pređe u sopstvenu zgradu u Sofiji, u Bugarskoj. Hvala vam na vašem velikodušnom daru.

Na fotografiji se nalazi bugarski dečak koji je sličan Teu. 🌐

Da bi bilo zanimljivije

Pokažite deci Bugarsku na karti. Zatim im pokažite glavni grad, Sofiju, gde se nalazi vrtić Cvetna nada (Cvetna nadažda)

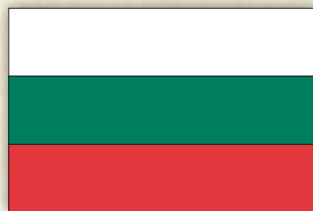
- Recite deci da Teo uživao u jutarnjem bogoslužnju – koje su vaspitači nazivali „duhovni doručak“ – u vrtiću, pa je zatim pozeleo da ima i večernje bogoslužnje kod kuće. Pogledajte YouTube video u kojem vaspitačica Marija govori o važnosti duhovnog doručka na: bit.ly/Maria-C-EUD.
- Podelite sa decom da Marija, osnivačica vrtića, svu decu iz svog vrtića vidi kao male misionare. Ona kaže: „Pošto sva deca uče biblijske događaje i kako da se mole, svi su oni misionari kod kuće. Svi roditelji nam – bez ijednog izuzetka – kažu da se sada mole pre jela, jer njihova deca na tome insistiraju“. Marija dodaje: „Veoma je važno što deca provode toliko vremena sa nama u atmosferi ispunjenoj Božjim Duhom. Verujemo da će seme koje sada sejemo doneti bogat rod u njihovom odraslom životu.“

Bugarska vlada nije zvanično priznala Crkvu adventista sedmog dana sve do 1990. godine.

MISIONSKI ZAPIS

Početakom 1890-ih, grupa nemačkih adventista, koji su emigrirali iz nemačkih naselja u Rusiji i naselili se u Rumuniji, blizu bugarske granice, šireći svoja verovanja među svojim rumunskim i bugarskim komšijama. Godine 1899, knjiga Elen G. Vajt „Put Hristu“ bila je prva adventistička knjiga prevedena na bugarski jezik i objavljena u Bugarskoj. Godine 1911, C. Mocer, propovednik iz Nemačke, organizovao je Bugarsku misiju. Do 1912. godine, u Sofiji je organizovana crkva sa osam članova.

BUGARSKA | 11. jul

Učiteljica Marija

Velika, lepa bala sena

Božić je bio pred vratima, a jedan adventistički vrtić u Bugarskoj želeo je da ga proslavi.

Vaspitači su planirali da vrtić pretvore u mali grad Vitlejem, u kome se Isus rodio. Tada bi mogli da pozovu svu decu iz vrtića – zajedno sa njihovim mamama i tata-ma, dekama i bakama, ujacima i tetkama, kao i rođacima – da dođu i saznaju više o Isusovom rođenju. Mnoga su deca poticala iz porodica koje nisu poznavale Isusa.

Vaspitači su uzbuđeno razgovarali o tome kako da svoj vrtić pretvore u Vitlejem. Razmišljali su da bi bilo dobro da u jednom delu postave gradska vrata, a u blizini da naprave stolarsku radionicu – poput one u kojoj je Isusov zemaljski otac Josif radio sa drvetom. U jednom uglu mogla bi da stoji prodavnica, a pored nje štala sa jaslama u kojima leži beba Isus. Čitava jedna prostorija mogla bi da postane vitlejemsko polje na kojem pastiri čuvaju svoja stada i slušaju anđele kako im objavljuju Isusovo rođenje.

Ali postojao je problem. Da bi napravili polje, vrtiću je bilo potrebno seno – i to mnogo sena. Međutim, vrtić se nalazi usred

Sofije, glavnog grada Bugarske. Sena ima na selu, a činilo se da ga u gradu nigde nema.

Učiteljica Marija zamolila je neke ljubazne prijatelje da pokušaju da pronađu jednu veliku balu sena. Oni su rado pristali da pomognu i počeli su da traže seno. Saznali su da se izvan grada nalaze konjušnice. Svi znaju da konji jedu seno, pa su pozvali vlasnike da pitaju da li mogu da kupe malo sena. Ali vlasnici su odbili. Rekli su da imaju samo onoliko sena koliko je potrebno njihovim konjima i da nikako ne mogu da odvoje nešto za vrtić.

Učiteljica Marija i ostali vaspitači bili su tužni. Izgledalo je da neće biti sena za njihovo vitlejemsko polje.

A onda se dogodilo nešto neverovatno – samo jedan dan pre nego što je mali grad Vitlejem trebalo da bude otvoren, učiteljica Marija dobila u poruci fotografiju. Na njoj se videla velika, lepa bala sena kako stoji na kožnom zadnjem sedištu automobila. U poruci koja je stigla uz fotografiju pisalo je: „Nećete verovati šta se dogodilo“.

I zaista, kada je učiteljica Marija čula šta se desilo, skoro da nije mogla da poveruje.

Dvoje prijatelja šetalo je trotoarom u centru grada kada su ugledali balu sena. Bila je čista i stajala je na trotoaru. U prvi mah su samo prošli pored nje. Ali onda je jedan od prijatelja rekao: „Shvataš li šta smo upravo videli?“

Pogledali su se i vratili nazad. Sigurno ju je neko ostavio tu da nahrani konja. Ali nigde nije bilo konja.

Tada su prijatelji ugledali veliki izlog obližnje prodavnice i shvatili šta se dogodilo. Seno je bilo deo dekoracije izloga, ali je neko promenio postavku i izbacio sena.

Seno je svečano putovalo na kožnom zadnjem sedištu automobila do vrtića. Zatim su ga vaspitači radosno rasporedili po prostoriji. Vitlejem je sada imao pravo polje sa senom.

Sledećeg dana, kada je mali grad Vitlejem otvoren, dve osobe, obučene kao anđeli, stajale su na tom polju od sena i pričale deci – zajedno sa njihovim mama i tatama, dekama i bakama, ujacima i tetkama, kao i rođacima – kako je hor anđela objavio Isusovo rođenje.

Seno je ostalo u prostoriji vrtića još mnogo meseci. Deca su sedela na njemu tokom jutarnjeg bogoslužjenja i klečala na njemu kada su se molila.

Kasnije su vaspitači deo tog sena iskoristili u bašti vrtića kako bi povrće bolje raslo. Nešto sena ostalo je čak do sledećeg Božića, kada je podeljeno između tri crkve koje su takođe želele da podele božićnu priču.

„To sena je obavljalo svoju dugu i vernu službu“, rekla je učiteljica Marija. „Zadivljeni smo time što se Bog stara čak

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Bugarsku na karti, uključujući Sofiju, gde se nalazi vrtić Cvetna nada (Cvetna nadažda).
- Ohrabrite decu da sve svoje molitve, bilo velike ili male, iznose Bogu. Podsetite ih da ako Bog može da odgovori na molitvu za sena u Bugarskoj, On može da odgovori na svaki zahtev, bilo gde, prema Svojoj volji.
- Pokažite deci YouTube video učiteljice Marije, koja se pojavljuje u vestima iz ove sedmice, dok ih podstiče da svakog jutra uživaju u „duhovnom doručku“ sa Isusom: bit.ly/Maria-C-EUD.

i o najsitnijim detaljima. Obično kažemo da se On stara za velike potrebe – ali On se brine i o onim najsitnijim.“

Vaspitači su priču o sena podelili sa mnogim roditeljima, i raduju se što znaju da se Bogu mogu obratiti čak i sa najmanjom molbom. 🌍

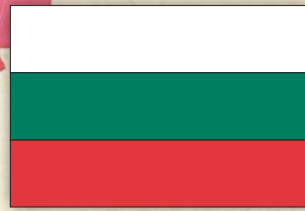
Deo dara ovog tromesečja omogućiće vrtiću Cvetna nada (Cvetna nadažda) da iz iznajmljenog prostora pređe u sopstvenu zgradu u Sofiji. Više od polovine dece koja pohađaju ovaj vrtić dolazi iz porodica koje nisu članovi Adventističke crkve – a neka čak ni ne veruju u Boga. Hvala vam na vašoj velikodušnoj podršci ovom projektu koji menja živote u Bugarskoj.

ČUDESNA ZEMLJA

Bugarska je na svetu najveći proizvođač lavande i ružinih ulja korišćenih u izradi francuskih parfema.

BUGARSKA | 18. jul

Pokvareni točak

Gospodin Borislav

Trojica adventista smestila su se u automobil i krenula ka Blagoevgradu, gradu na jugozapadu Bugarske.

Bilo je to vreme komunizma, i zakoni su bili veoma strogi. Vlasti nisu dopuštale da adventistički pastor posećuje taj grad, u kojem je grupa od pet Roma želela da sluša Božju reč. Zato je gospodin Borislav, 35-godišnji adventista Rom, pozvao dvojicu prijatelja da mu se pridruže na putu dugom 70 kilometara iz Čustendila.

Otrprike na polovini puta, automobil je iznenada počeo glasno da lupa i snažno da se tresse. Gospodin Borislav zaustavio je vozilo, pa su on i putnici izašli da vide u čemu je problem. Videli su da se nešto pokvarilo blizu prednjeg točka sa vozačeve strane.

„Ne možemo dalje“, rekao je. „Moramo ovde da popravimo automobil.“

To je bio automobil gospodina Borislava, i on nije bio siguran da želi da nastavi put.

Ali jedan od njegovih prijatelja imao je snažnu veru.

„Hajde da idemo dalje“, rekao je. „Bog će biti sa nama.“

Gospodin Borislav i njegov sumnjičavi prijatelj su oklevali, ali ih je čovek vere stalno hrabrio. Na kraju je gospodin Borislav ponovo upalio motor.

Lup, lup, lup! Automobil je ponovo počeo glasno da lupa i da se tresse.

Gospodin Borislav je usporio.

Lup, lup, lup! Lupanje je postajalo sve glasnije.

„Hajde da pustimo neku muziku da ne čujemo taj zvuk“, predložio je sumnjičavi prijatelj.

„Ne, hajde da pevamo da ga ne čujemo“, rekao je čovek vere.

Odlučili su da pevaju jednu duhovnu pesmu.

Dok su pevali, dogodilo se nešto čudno. Glasno lup, lup, lup je prestalo. Automobil je prestao da se tresse. Išao je tiho i glatko. Ljudi su pevali sve do svog odredišta.

Tamo su ih ljudi željno čekali da slušaju iz Biblije. Gospodin Borislav je shvatio da je to putovanje bilo važno i da je sotona pokušao da ih zaustavi.

Ljudi nisu napustili tu malu grupu sve do ponoći. Tada je već bilo prekasno da se bave automobilom. Zato je njihov verni prijatelj predložio da se kući vrate vozeći i pevajući još jednu duhovnu pesmu.

Automobil je radio savršeno dok su pevali. Ali posle nekog vremena, ljudima je dosadilo da pevaju. Vozili su se u tišini oko minut.

A onda se ponovo začulo ono strašno lup, lup, lup!

Automobil je opet lupao i tresao se.

Ali čim su trojica muškaraca ponovo počela da pevaju, buka i trešenje su prestali. Zato su pevali sve do kuće!

Gospodin Borislav je punu veličinu čuda shvatio tek kada je automobil odvezao na popravku. Mehaničar ga je gledao u neverici.

„Nema šanse da je ovaj automobil mogao da ode tamo i da se vrati“, rekao je gospodinu Borislavu. „Pošto je ležaj točka pukao, prednji točak je trebalo da se blokira za minut ili dva.“

Susret gospodina Borislava i njegovih prijatelja sa malom grupom Roma doveo je do osnivanja adventističke crkve u Blagoevgradu. Ona se i danas okuplja svake Subote i stalno raste. Gospodin Borislav je kasnije postao pastor.

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite Blagoevgrad u Bugarskoj na karti. Pokažite deci put od Čustendila do Blagoevgrada.
- Napomenite deci da Romi u Bugarskoj imaju svoju kulturu, tradiciju i jezik. Oni su jedna od najvećih etničkih grupa u zemlji.
- Pogledajte gospodina Borislava na YouTube-u: bit.ly/Borislav-Mitov.

Čak i nakon što je otišao u penziju, nikada nije zaboravio pokvareni točak. Podsećao ga je na tekst u Jakovu 4,7 gde piše: „Pokorite se, dakle, Bogu; a usprotivite se đavolu, i pobeći će od vas“.

„Pouka koju sam naučio jeste da treba da se odupremo đavolu kako bi pobegao od nas“, kaže on. 🌍

Deo dara Trinaeste subote iz prvog tromesečja 2020. godine pomogao je izgradnju crkvene zgrade za adventističku crkvu Sofija Zapad u Sofiji, u Bugarskoj. Hvala vam na vašoj velikodušnoj podršci daru Trinaeste subote!

ČUDESNA ZEMLJA

Bugarska narodna muzika ima prepoznatljiv zvuk i koristi tradicionalne instrumente, kao što su gadulka, gajde, kaval i tupan. Gajde su i nacionalni instrument Bugarske.

ŠPANIJA | 25. jul

Mauricio

Razgovor u berbernici

Mauricio ima sedam godina, živi u Španiji i voli da govori o Isusu svako-me ko želi da ga sluša.

Pre neki dan mama je odvela Mauricija kod berberina na šišanje. Berberin je uputio dečaka ka visokoj berberskoj stolici pored zida od bele cigle. Kad se Mauricio popeo i seo, berberin mu je obavio dugačku crno-belu tkaninu oko vrata kako bi zaštitio njegovu odeću od dlaka. Mauricio je gledao u ogledalo ispred sebe dok je berberin počeo da seče makazama.

Škljoc. Škljoc. Škljoc.

Sec. Sec. Sec.

Mauricio nije dugo sedeo ćutke. Dok su pramenovi smeđe kose padali na pod, započeo je razgovor sa mladim berberinom. Bio je petak popodne pa ga je zato Mauricio pitao kakve planove ima za sledeći dan, koji je bio Subota.

„Sutra ću raditi“, rekao je berberin.

Mauriciju se to nije činilo ispravnim.

„Ne bi trebalo to da radiš“, rekao je.

„Trebalo da ideš u crkvu umesto da otvaraš berbernicu.“

Berberin je bio iznenađen, ali je veoma ljubazno odgovorio.

„Zašto?“ rekao je. „Zašto bih trebalo da idem u crkvu?“

„Zato što ćeš tamo naučiti o Isusu“, rekao je Mauricio. „Trebalo da dolaziš u crkvu svake Subote i da poneseš svoju Bibliju.“

„Ali ja nemam Bibliju“, rekao je berberin. „Mogu li ipak da dođem?“

„Da, možeš da dođeš“, rekao je dečak. „Možeš da dođeš i bez Biblije.“

Ali je ipak mislio da bi berberin zaista trebalo da ima svoju Bibliju.

„Trebalo da čitaš svoju Bibliju svakog dana i treba da se moliš“, rekao je.

„Da li ti čitaš svoju Bibliju?“ upitao je berberin.

„Naravno!“ rekao je dečak.

Škljoc. Sec. Škljoc. Sec.

Brrrrrrrr.

Berberin je prešao električnim trimmerom preko dečakovog vrata.

Mauricio je primetio muziku koja je svirala u berbernici. Bio je naučen da je neka muzika u redu radnim danima, ali ne i subotom.

„Subotom ne bi trebalo da slušaš muziku kakvu sada puštaš ovde“, rekao je. „Subotom treba da slušaš muziku o Bogu.“

Brrrrrrrrr.

Berberin je nastavio sa električnim trimmerom.

Mauricio je pozvao berberina da dođe u crkvu. Obećao mu je da je crkva radosno mesto.

„Trebalo da dođeš zato što sam ja srećan u crkvi“, rekao je.

Berberin je završio šišanje i sa Mauricioja skinuo dugu crno-belu tkaninu. Zatim mu je pokazao novu frizuru u ogledalu i, uz veliki osmeh, rekao: „Važi, vidimo se u crkvi.“

Berberin nije došao u crkvu sledećeg dana, ali Mauricio nije bio zabrinut. Planirao je da ga ponovo pozove. Berberin nije znao adresu crkve, a Mauricio je nameravao da mu je da prilikom sledećeg šišanja.

„Da, ponovo ću ga pozvati“, rekao je oduševljeno. „Takođe želim da mu dam Bibliju moje male sestre, ili ću mu možda dati svoju malu Bibliju. Ali ne mogu da mu dam svoju veliku Bibliju. Previše je volim, a šta bih onda ja čitao ako bih je poklonio?“

Mauricio ide u školu na kampusu koji je dobio deo jednog ranijeg dara Trinaeste subote. Taj kampus obuhvata adventističku osnovnu školu, srednju školu i fakultet u Saguntu, u Španiji. 🌐

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Španiju na karti. Zatim im pokažite Sagunto, grad blizu Valensije na istočnoj obali. Adventistički koledž u Saguntu dobio je deo dara u prvom tromesečju 2020. godine za proširenje svog teološkog odeljenja.
- Pogledajte YouTube video Mauricioja kako se šiša u ovom iskustvu na: bit.ly/Mauricio-EUD.
- Recite deci da berberin nije jedina osoba koju je Mauricio pozvao u crkvu. On redovno poziva i jednu 52-godišnju komšinicu, ženu koja drži auto-plac, i govori joj da bi bilo bolje da ide u crkvu nego da prodaje automobile Subotom. Svaki put kada je pozove, ona kaže: „Pokušaću. Videćemo.“ Iako nikada nije došla, on ne odustaje. Ohrabrite decu u Subotnoj školi da budu kao Mauricio i pozivaju druge u crkvu.
- Recite deci da Mauricio voli da čita Bibliju. On čita Bibliju sa svojom porodicom tokom jutarnjeg i večernjeg bogoslužjenja, a zatim i sam u krevetu. Ima nekoliko ilustrovanih dečjih Biblija na španskom i portugalskom jeziku. Ohrabrite decu u Subotnoj školi da budu kao Mauricio i verno čitaju svoju Bibliju.

Deo dara ovog tromesečja pomoći će da još više ljudi upozna Isusa u Španiji i drugim zemljama Interevropske divizije. Hvala vam što planirate velikodušni dar.

MISIONSKI ZAPIS

Tokom leta 1903. godine, braća Frenk i Volter Bond stigli su iz Kalifornije i naselili se u Kataloniji i, uprkos tome što nisu znali lokalni jezik (ljudi su govorili katalonski), počeli su da rade, koristeći svoje oskudno znanje španskog. Otvorili su školu, a u junu 1904. godine tri osobe su krštene.

ŠPANIJA | 1. avgust

Ana, mama i Pere

Usrećiti druge

Pere i Ana žive u Španiji i vole da pripremaju iznenađenja.

U svom dvorištu imaju veliko drvo limuna koje rađa mnogo jarkožutih limunovih plodova. Pere i Ana vole da beru te plodove i stavljaju ih u male kesice. Zatim te kesice poklanjaju susedima kao mala iznenađenja.

Susedi su uvek srećni i zahvalni zbog tih poklona. Ponekad zauzvrat daju Pereu i Ani neke male poslastice. Deca se osećaju srećno kada nekome nešto poklone.

Pere i Ana takođe vole da crtaju. Kad god neko ima rođendan, oni vole da nacrtaju nešto i poklone im svoj crtež. Ljudi koji dobiju te crteže uvek se veoma obraduju.

Tata i mama podstiču Perea i Anu da traže načine kako da usrećuju druge ljude. Kažu im da je to jedan od načina da dele Isusovu ljubav. Zato su Pere i Ana od toga napravili neku vrstu igre – da pokušaju da pronađu način kako da nekome ulepšaju dan.

Jedne nedelje ujutro, Pere i Ana su saznali da je njihov trinaestogodišnji prijatelj po imenu Leo ostao kod kuće bez mame. Njegova mama je bila doktorka i

otišla je na misijsko putovanje, ostavljajući Lea i njegovog tatu da cele nedelje sami spremaju sve obroke.

Pere i Ana su pomislili da mora da je teško jednom dečaku i jednom odraslom čoveku da kuvaju sedam dana. Želeli su da pomognu, pa su rekli svojoj mami: „Hajde da im spremimo nešto za jelo!”

Uskoro su Pere i Ana bili zauzeti u kuhinji, pripremajući domaći hleb i tortilju de patata, tradicionalni španski omlet sa krompirom.

Deca su razbijala jaja dok je mama pekla krompir u tiganju dok nije omekšao. Zatim ga je presula u činiju sa jajima, sve zajedno izmešala i ponovo vratila smesu u tiganj da se ispeče.

Posle toga su deca radila na hlebu. Izmerili su brašno, vodu, kvasac i ostale sastojke, sipali ih u aparat za hleb, pritisnuli dugme – i čekali. Ubrzo je iz aparata izašla velika vekna hleba.

Deca su pomogla mami da pripremi i drugu hranu. Kad su završili, imali su dovoljno da nahrane Lea i njegovog tatu sa tri obroka. Sve su lepo upakovali i dodali

poruku na kojoj je pisalo: „Želimo da vam pomognemo i volimo vas“.

Pere, Ana i mama su odneli hranu do Leove kuće baš na vreme za ručak u 2 sata popodne. (Ljudi u Španiji obično ručaju u 2 sata.)

Deca su pružila kesu sa hranom kao iznenađenje, a mama je rekla: „Pomislili smo da ste možda jako zauzeti i da nemate vremena da kuvate, pa smo vam doneli nešto hrane“.

Veliki osmeh pojavio se na licu Leovog tate. To je bilo divno iznenađenje!

„Mnogo, mnogo vam hvala!“ uzviknuo je.

Kasnije je mama preko telefona dobila neočekivanu poruku. Bila je od Leovog tate. Poslao je fotografiju sebe i Lea kako uživaju u obroku koji su pripremili Pere i Ana.

Zatim je i tata dobio poruku na svoj telefon – drugu fotografiju tog posebnog obroka.

Pere i Ana su nastavili da nose hranu do kraja sedmice. Svakoga dana su mama i tata dobijali nove fotografije srećnog oca i sina.

Pere je voleo da gleda te fotografije jer je znao da pomaže svom prijatelju i njegovom tati.

Ana je bila srećna zato što su Leo i njegov tata bili srećni.

Bilo je predivno deliti Isusovu ljubav tako što usrećuješ druge ljude! 🌍

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Španiju na karti. Zatim im pokažite Sagunto, grad blizu Valensije na istočnoj obali. Adventistički Saguntu koledž dobio je deo dara u prvom tromesečju 2020. godine kako bi proširio svoj teološki odsek.
- Leo nije pravo ime dečaka iz ovog iskustva.
- Pogledajte kratki YouTube video sa Pereom, Anom i njihovom mamom Sarom na: bit.ly/Anna-EUD.
- Podstaknite decu u Subotnoj školi da dele Isusovu ljubav tako što će usrećivati druge. Pitajte ih da zajedno smisle načine na koje mogu usrećiti druge. Mogući odgovori iz života Perea i Ane uključuju: branje voća i poklanjanje komšijama, crtanje slika kao rođendanskih poklona i pripremanje obroka iznenađenja.

Pere i Ana pohađaju školu u okviru kampusa koji je dobio deo jednog ranijeg dara Trinaeste subote, poznatog i kao Tromesečni dar za misijske projekte. U okviru tog kampusa nalaze se adventistička osnovna škola, srednja škola i koledž, u Saguntu, u Španiji. Dar ovog tromesečja će pomoći da još više ljudi upozna Isusa u Španiji i drugim zemljama Interevropske divizije. Hvala vam što planirate velikodušni dar.

ČUDESNA ZEMLJA

Divlji svet u Nacionalnom parku Donjana obuhvata evropskog jazavca (na slici), egipatskog mungosa, španskog carskog orla i iberijskog risa.

ŠPANIJA | 8. avgust

Iznenadjenje u školi

Načo

Nova škola je iznenadila Nača u Španiji. Kad se vratio kući posle svog prvog školskog dana u Španiji, Načo je dotrčao do mame i uzviknuo: „Mi nemamo čas Biblije. Ne molimo se. Ne učimo biblijske stihove. Moja učiteljica čak ni ne zna za Boga!“

Načova državna škola u Španiji nije bila ni nalik adventističkoj školi koju je pret hodne godine pohađao u svojoj domovini, Argentini.

Načo se sa roditeljima preselio u Španiju zbog tatinih studija. Njegovi roditelji su izabrali univerzitet u blizini jedne adventističke škole, nadajući se da će Načo moći da ide u tu školu. Ali kada su stigli, saznali su da je škola puna.

Mnogo roditelja je želelo da njihova deca pohađaju tu adventističku školu, pa je postojala lista čekanja za decu koja su se nadala da će učiti u toj školi. Načo je stavljen na tu listu, a mama je predložila da se mole.

„Moramo da se molimo, jer samo Bog može da te upiše u tu školu“, rekla je. „Ako uspeš da se upišeš, to će biti pravo čudo.“

Načo je žarko želeo da ide u školu u kojoj postoje časovi Biblije, molitve, učenja napamet biblijskih stihova i sa učite-

ljima koji poznaju i vole Boga. Te večeri, tokom porodičnog bogoslužjenja, pomolio se: „Dragi Isuse, molim Te, otvori jedno mesto za mene. Samo Ti to možeš da učiniš. Verujem Ti. U Isusovo ime, Amin.“

Sledećeg jutra, pre škole, ponovo se pomolio: „Blagoslovi nas danas i zaštiti nas svojim anđelima u školi. Ali Te isto tako molim, otvori mesto za mene!“

Zatim je otišao u državnu školu sa odličnim stavom i velikim osmehom na licu.

Za vreme obroka, Načo je voleo da izgovara kratke molitve jer je bio gladan i jedva je čekao da jede. Ali sada je svoje molitve učinio malo dužim: „Dragi Isuse, blagoslovi ovu hranu i molim Te, otvori jedno mesto za mene.“

Prošao je jedan mesec – pa dva, pa tri, pa četiri. Načo se molio svake večeri, svakog jutra i pri svakom obroku. I njegovi roditelji su se molili da može da ide u adventističku školu. Ipak, ponekad bi zaboravili. Ali Načo je uvek pamtio i nežno ih podsećao da nastave da se mole.

Posle pet meseci molitve, mama je počela da sumnja. Pitala se šta će reći Naču ako se bude molio čitavu godinu, a ipak ne uspe da se upiše u adventističku školu.

„Možda Bog želi da ostaneš u državnoj školi kako bi tamo svojim prijateljima

govorio o Isusu“, rekla je. „Hajde da se molimo da se ispuni Njegova volja.“

Mnogi Načovi prijatelji iz državne škole nisu poznavali Boga. Nisu bili hrišćani.

Zato im je Načo govorio o Isusu – i nastavljao da se moli.

A onda je jednog dana mama čula da se nekoliko učenika iz adventističke škole seli. Ali i dalje je delovalo malo verovatno da će baš Načo moći da se upiše u školu. Četvoro učenika iz njegovog razreda je moralo da ode da bi se za njega otvorilo jedno mesto.

Posle osam meseci molitve, neko je pozvao mamu iz adventističke škole i rekao joj da je četvoro dece otišlo – i da sada ima mesta za Nača. Mogao je da krene u željenu školu sa početkom nove školske godine.

Mama je jedva čekala da to kaže Naču! Kupila mu je školsku uniformu i stavila je u kutiju. Kada je došla kući, dala mu je kutiju i rekla: „Evo jednog paketa za tebe. Upravo je stigao.“

Načo nije imao pojma šta je unutra. Kada je otvorio kutiju, oči su mu se raširile. Bila je to školska uniforma!

„Bog je uslišio tvoje molitve!“ uzvignula je mama.

Načovo lice obasjao je širok osmeh. Bio je presrećan! Odmah je obukao uniformu i počeo da skače po sobi.

Danas Načo voli da uči u adventističkoj školi. Voli časove Biblije, molitvu, zapamćivanje biblijskih stihova – i voli to što njegovi učitelji vole Boga.

„Bog uslišava molitve i veran je“, kaže on. „Ranije sam mislio da Bog ponekad

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Španiju na karti. Zatim im pokažite Sagunto, grad blizu Valensije na istočnoj obali. Adventistički koledž u Saguntu dobio je deo dara u prvom tromesečju 2020. godine kako bi proširio svoj teološki odsek.
- Pogledajte kratki YouTube video sa Načom na: bit.ly/Nacho-EUD.
- Naglasite da je Načo naučio svoju mamu važnoj lekciji o vernom čekanju. Dok se molio i čekao, nikada se nije žalio što ide u državnu školu. Svakog jutra odlazio je na nastavu sa velikim osmehom i pozitivnim stavom. Njegova mama kaže: „On me je naučio lekciji da treba da se pomirim sa čekanjem. Morao je da čeka osam meseci.“ Recite deci da je dobro strpljivo čekati Gospoda i podsetite ih da se, kada se mole, stvari događaju.

uslišava molitve. Ali posle tog iskustva verujem da Bog uvek uslišava molitve.” 🌍

Načo pohađa školu u okviru kampusa koji je dobio deo jednog ranijeg dara Trinaeste subote, poznatog i kao Tromesečni dar za misijske projekte. U okviru tog kampusa nalaze se adventistička osnovna škola, srednja škola i koledž, u Saguntu, u Španiji. Dar ovog tromesečja pomoći će da još više ljudi upozna Isusa u Španiji i drugim zemljama Interevropske divizije. Hvala vam što planirate velikodušni dar!

ČUDESNA ZEMLJA

Španija je najveći svetski proizvođač maslinovog ulja, sa skoro 40% ukupne svetske proizvodnje.

AUSTRIJA | 15. avgust

Tami

Žuti anđeo spasilac

Jednog veoma vrelog letnjeg popodneva u Austriji mama je slučajno zaključala malu Tami u automobilu na parkingu jednog supermarketa.

U stvari mama nije otišla u supermarket sa bilo kakvim tragom plana da zaključa svoju osamnaestomesečnu ćerkicu u automobilu. Otišla je sa drugim važnim zadatkom: da napuni frižider hranom. Na njenom spisku za kupovinu bili su hleb, mleko i mnogo ukusnog povrća i voća.

Posle kupovine, Tami je sedela u kolicima pored automobila dok je mama pakovala namirnice u gepek auta. Zatim je mama vratila kolica do supermarketa, uzela Tami u ruke i odnela je do auta. Otvorila je zadnja vrata i stavila Tami u njeno dečje sedište. Bile su joj potrebne obe ruke da svojoj devojčici veže sigurnosni pojas, pa je zato bacila ključeve automobila na prednje sedište.

Moguće je da je tada na bačenim ključevima slučajno pritisnula dugme za zaključavanje. A možda se dugme samo pritisnulo kada su ključevi pali. Niko ne zna. Ali kad je mama zatvorila zadnja vrata i pokušala da otvori prednja, shvatila je da su sva

vrata na automobilu zaključana. Nije mogla da otvori prednja vrata; nije mogla da otvori zadnja vrata; čak je i gepek bio zaključan.

Tada se mama setila da joj je torba sa mobilnim telefonom i novcem ostala u gepeku. Sve je bilo zaključano u automobilu: ključevi od automobila, njen telefon, njen novac i, što je najvažnije, njena mala Tami.

Mama je potrčala nazad u supermarket. Zнала je napamet samo jedan broj telefona: broj Tamine bake. Pitala je jednu radnicu u supermarketu da li može da pozajmi njen telefon.

Radnica joj je dala svoj mobilni telefon i mama je pozvala baku. U panici joj je objasnila situaciju i zamolila je da pozove tatu. Možda je negde u blizini i možda može brzo da dođe da pomogne. Ali baka je ubrzo saznala da je tata veoma daleko.

Ipak, tata je želeo da pomogne, pa je pozvao službu za pomoć na putu. Ali iz te službe su rekli da će biti potrebno više od sat vremena da neko stigne.

Mama je bila očajna. Bilo je veoma vruće letnje popodne, a mala Tami je u autu postajala sve crvenija. Tami nije razumela

zašto je tako vruće i zašto mama nije sa njom u kolima. Glasno je plakala.

Mama se pomolila.

„Dragi Bože“, rekla je. „Ovde nema nikoga ko može da mi pomogne. Samo Ti možeš da pomogneš. Sada mi je zaista potrebna Tvoja pomoć.“

Kada je otvorila oči, ugledala je žuti automobil kako ulazi na parking. Vozila službe za pomoć na putu često su žute boje. Neki ljudi čak vozače zovu „žuti anđeli“ zbog njihovih žutih automobila.

Mama je bila jako iznenađena. Da li je to stvarno jedan žuti anđeo? Pogledala je pažljivije. Jeste! Bio je to automobil službe za pomoć na putu.

Mama je potrčala ka žutom automobilu, vičući: „Hitno mi treba pomoć! Moja mala devojčica je zaključana u autu!“

Jedan čovek je iskočio iz žutog auta. Zgrabio je neku opremu iz svog gepeka i hitro dotrčao. Za samo nekoliko trenutaka otključao je automobil i oslobodio Tami.

Tami je bila presrećna što vidi mamu. Mama je bila presrećna što vidi Tami.

Tada je čovek rekao mami: „Ja sam došao ovde samo po jedan sendvič. Bio sam na putu da pomognem nekom drugom.“

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Austriju na karti. Zatim im pokažite Braunau, grad blizu nemačke granice na severu, gde se nalazi Bogenhofen.
- Pogledajte kratki YouTube video o Tami, koja sada ima 12 godina, na: bit.ly/Tamia-EUD.

Taj čovek je mislio da je jedini razlog zbog kojeg je stao kod supermarketa bio u tome da pojede sendvič. Ali mama je znala bolje. Znala je da ga je Bog poslao da spase Tami.

Mama se nasmešila tom čoveku.

„Vi ste danas zaista žuti anđeo“, rekla je. 🌍

Hvala vam za vaš dar Trinaeste subote, poznat i kao Dar za misijske projekte, koji će pomoći deci u Evropi da upoznaju Boga koji uslišava molitve. Mama sada uči decu o važnosti molitve u Bogenhofenu, adventističkoj školi koja je dobila deo jednog ranijeg dara. Hvala vam što planirate veliku kodašni dar ovog tromesečja.

MISIONSKI ZAPIS

Godine 1895, misionar L. R. Konradi održao je prvu adventističku službu krštenja u Klausenburgu, u tadašnjoj Austrougarskoj (danas mestu u Rumuniji). Prvu adventističku crkvu osnovao je u Racersdorfu, u Austriji 1903. godine, nemačko-američki pastor L. Mate. Život mu je nekoliko puta bio ugrožen od strane lokalnih hrišćana, pa se preselio u obližnji Beč, gde je 1. jula 1903. obavio prvo adventističko krštenje na teritoriji današnje Austrije. Godine 1909, prvi domaći austrijski adventistički pator, Franc Gruber, rukololožen je u Beču. Crkva je naporno radila na obuci lokalnih misionarskih radnika jer su strani pastori stalno bili u opasnosti od deportacije zbog „remećenja mira“.

AUSTRIJA | 22. avgust

Nandor

Snaga molitve

Nandor je pohađao državnu školu u Austriji i ona mu se uopšte nije sviđala. Drugi dečaci su koristili ružne reči, a posle škole su često pravili neprijatne i ružne nestašluke. Neki od njih su ga čak i plašili – bili su zlobni i nasilni.

Nandor je jako želeo da može da ide u neku drugu školu.

A onda je u crkvi čuo za jednu adventističku školu u Bogenhofenu.

„U tom mestu imamo školu“, govorili su ljudi. „Nandor bi mogao da uči u njoj.“

Nandor je čeznuo da pohađa tu adventističku školu, ali mu je to delovalo kao nemoguć san. Živeo je u mestu prilično udaljenom od Bogenhofena. Vožnja je trajala 50 minuta u jednom pravcu, i njegovim roditeljima bi bilo teško da ga svakog dana voze tamo i nazad.

Ali Nandor je zaista želeo da ide. Zato je počeo da se moli – usrdno i svakog dana.

„Dragi Bože, mogu li, molim Te, da idem u adventističku školu?“ preklinjao je.

Molio se svakoga dana punih šest meseci.

Zatim su jednog dana tata i mama odlučili da bi trebalo da pokušaju da se presele. Ako bi mogli da pronađu kuću bliže školi, Nandor bi mogao da je pohađa. Ali nije bilo lako pronaći takvu kuću. Mnogo ljudi je želelo da živi blizu škole. Zato je Nandor dodao još jednu molbu svojim molitvama.

„Dragi Bože, molim Te, pomози nam da pronađemo kuću“, molio se.

Tada se dogodilo nešto izvanredno. Jedan čovek je pozvao Nandorovu mamu da joj kaže za kuću koja se prodaje blizu škole.

Nandorova mama je u crkvi ostavila svoj broj telefona, nadajući se da će je neko pozvati ako čuje da se neka kuća prodaje. Taj čovek je dobio njen broj i setio se nje kada je video tu kuću.

„Našao sam kuću“, rekao je. „Možda je baš za vas.“

Mama je bila oduševljena i odmah je otišla da vidi kuću. Tamo je živela jedna starija žena, koja je izašla da je pozdravi.

„Čula sam da prodajete svoju kuću“, rekla je mama.

„Oh, da, izvolite, uđite“, odgovorila je starica.

Ubrzo je ta kuća postala Nandorov novi dom.

Mnogi ljudi u crkvi su bili iznenađeni kad su saznali da su se Nandor i njegova porodica preselili blizu škole.

„Ne razumemo kako ste uspjeli da dobijete ovu kuću“, govorili su im. „Toliko ljudi želi da se preseli ovde, a vi čak niste ni iz ovog kraja.“

Ali Nandor je znao kako se to dogodilo. Molio se, i Bog je odgovorio.

Počeo je da pohađa adventističku školu i brzo je stekao nove prijatelje. Nova škola bila je potpuno drugačija od stare. Deca su bila ljubazna i pristojna, tako da se svakog dana radovao odlasku u školu. Svakoga dana se molio: „Hvala Ti, Bože!“

Nandor sada već dve godine pohađa adventističku školu – i ne može da bude srećniji.

„Veoma sam zahvalan“, kaže on. „Molio sam se i dobio sam i kuću i školu!“ 🌍

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Austriju na karti, a zatim pronađite Braunau, grad blizu nemačke granice na severu, gde se nalazi Bogenhofen.
- Pogledajte kratki YouTube video sa Nandorom na: bit.ly/Nandor-EUD.
- Podstaknite decu u Subotnoj školi da se mole i da nikada ne odustanu.

Hvala vam za vaš dar Trinaeste subote, poznat i kao Dar za misijske projekte, koji će pomoći još većem broju dece da upoznaju Boga koji uslišava molitve. Nandor pohađa Bogenhofen, adventističku školu u Austriji koja je dobila deo jednog ranijeg dara. Dar ovog tromesečja pomoći će da još više dece upozna Boga u Interevropskoj diviziji, kojoj pripada i Austrija. Hvala vam što planirate veliku dar!

ČUDESNA ZEMLJA

Halštatt u Austriji poznat je po svojim rudnicima soli, a tragovi rudarenja soli postoje iz davnih 2000. godina pre n. e. Veći deo Austrije nalazi se u Alpima, planinskom lancu koji se prostire dužinom od 1.200 km preko evropskih zemalja Austrije, Francuske, Nemačke, Italije, Lihtenštajna, Monaka, Slovenije i Švajcarske.

AUSTRIJA | 29. avgust

Lili

Zabuna sa tepihom

Mala petogodišnja Lili otišla je u jednu veliku prodavnicu u Austriji. Sigurno u nju nije u nju otišla sama — ne, ne. Bila je sa mamom. Ali onda se izgubila.

Evo šta se u stvari dogodilo.

Lili je nosila svoju omiljenu roze majicu dok su ona i mama prolazile između policajaca u velikoj prodavnici. Razgledale su čas ovo, čas ono.

Odjednom je Lili rekla: „Hoću da ostanem ovde i pogledam ovo.“

To „ovo“ bio je jedan tepih na sniženju. Bio je to najneobičniji tepih koji je Lili ikada videla.

Imao je braon, bele i crne šare i pomalo je ličio na kravu. Lili je želela da zastane i dodirne taj tepih-kravu.

Mami to uopšte nije smetalo.

„Naravno“, rekla je. „Tu sam, stojim odmah pored tebe.“

Lili je prelazila prstima preko tepiha-krave. Zamišljala je da mazi lepu braon, belu i crnu kravu.

Skoro da je mogla da je čuje kako joj govori: „Muu, Lili, muu“.

A zatim je podigla pogled. Gde joj je mama? Nigde nije mogla da je vidi. Okrenula se – a mame nigde nije bilo. Strah joj je obuzeo srce, a suze su joj potekle iz očiju.

Pomolila se: „Dragi Isuse, pomoz mi da pronađem mamu“, rekla je.

U tom trenutku prišla joj je jedna žena i ljubazno upitala: „Zašto si tužna, dušo? Mogu li da ti pomognem?“

„Da“, rekla je Lili. „Tražim svoju mamu.“

„Gde si je poslednji put videla?“ upitala je žena. „Pokaži mi to mesto.“

Lili je, jecajući, odvela ženu do tepiha-krave sa braon, belim i crnim šarama. Pored tepiha je stajala jedna žena koja joj je bila jako poznata. Lili je pažljivije pogledala tu ženu.

Da li je moguće? Da, da, jeste! Bila je to njena mama!

„Mama!“ uzviknula je Lili.

Obrazi su joj bili mokri od suza dok je snažno grlila mamu. To više nisu bile suze tuge ni straha.

Lili je bila toliko srećna da je plakala od radosti.

I mama je plakala. Dok je Lili dodirivala tepih, mama je u blizini gledala nešto drugo.

Ali kad se okrenula i nije mogla da vidi Lili, uplašila se.

Rekla je svima u prodavnici: „Moja ćerka je nestala. Zove se Lili i nosi roze majicu.“ Vrlo brzo, mnogo ljudi počelo da je traži.

Niko nije razumeo šta se dogodilo. Mama nije mislila da je ostavila Lili kod tepiha-krave.

Lili nije mislila da je ostavila mamu. Ali Lili se nekako izgubila.

U svakom slučaju, to više nije bilo važno. Ćerka i mama su ponovo bile zajedno. Bio je to najsrećniji ponovni susret!

Svi u prodavnici su bili srećni. Mama je bila srećna. A Lili je bila veoma srećna – zato što je Isus uslišio njenu molitvu.

Lili mnogo voli Isusa i stalno razgovara sa Njim, čak i kada nije izgubljena. Zahvaljuje Mu za sve i govori Mu o svemu što joj se događa. Čak i noću sanja o Njemu.

„Volim da razgovaram sa Isusom i da sanjam o Njemu“, kaže ona.

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Austriju na karti. Zatim im pokažite Braunau, grad blizu nemačke granice na severu, gde se nalazi Bogenhofen.
- Pogledajte kratki YouTube video o Lili na: bit.ly/Lilli-EUD.
- Znajte da se Lili izgubila više puta. Jedne Subote, u crkvi je izgubila mamu iz vida i odmah zatvorila oči i pomolila se. Kada je otvorila oči, mama je stajala pravo ispred nje.

Hvala vam za vaš dar Trinaeste subote, koji će pomoći da još više dece upozna Isusa. 🌍

Lili sada ima devet godina i pohađa školu u Bogenhofenu, adventističku školu u Austriji koja je dobila deo jednog ranijeg dara. Dar ovog tromesečja pomoći će da još više dece u Interevropskoj diviziji, kojoj pripada i Austrija, upozna Isusa. Hvala vam što planirate velikodušan dar.

ČUDESNA ZEMLJA

Popularna austrijska jela uključuju Saher tortu (bogatu čokoladnu tortu) i Apfelstrudel (pahuljasto pecivo punjeno jabukama).

AUSTRIJA | 5. septembar

Ameli

Molitva u snežnoj noći

Zima je stigla u Austriju tako da su se kroz prozor mogle videti bele pahulje kako gusto i brzo padaju na zemlju.

Ameli je bila presrećna – bio joj je to prvi sneg te zime! Skakala je gore-dole od radosti. Njena sestra Tami pridružila joj se, poskakujući od uzbuđenja. I mama je bila uzbuđena, pa je i ona počela da skače sa svoje dve devojčice.

„Moramo da izađemo napolje!“ uzviknula je Ameli. Nije bilo važno što je već pao mrak. Nije bilo važno što su devojčice već bile obučene u pidžame za spavanje. Ameli je želela da izađe napolje i skače po snegu. Mama i Tami su se složile – bila je to i za njih prava zamisao!

Sve su se brzo presvukle u skijaške pantalone i tople zimske jakne. Mama je devojčicama stavila lampe na glavu, a zatim je jednu stavila i sebi. Lampe na elastičnoj traci koje se stavljaju na čelo bile su mnogo bolje od običnih baterijskih lampi. Tako su sada mogle da vide u mraku, a ruke su im bile slobodne dok su se igrale na snegu.

Dve devojčice i njihova mama su istrčale iz kuće. Pošto je mama zaključala vrata, njih tri su počele da skaču po snegu. Skakale su

gore-dole, gore-dole. Bilo je tako zabavno skakati kroz beli, mekani sneg!

Zatim je mama izvukla sanke. Bile su to prelepe tamnocrvene sanke koje su mogle veoma brzo da jure niz brdo. Devojčice i mama su se popele na jedno brdo pored kuće. Zatim su devojčice sele na sanke, a mama ih je gurnula.

Juuuhuuu! Uz vrisak oduševljenja, devojčice su poletele niz brdo. Ali nisu želele da čekaju da sanke stignu do kraja. To bi bilo dosadno. Zato su namerno padale sa sanki dok su jurile nizbrdo. Jeeej! To je bilo zabavno!

Devojčice i mama su se ponovo popele na brdo i – juuuhuuu! – ponovo su poletele nadole.

Još jednom, pre nego što su stigle do kraja, devojčice su se namerno otkotrljale sa sanki u sneg.

Mama je trčala pored sanki. Ameli je bilo drago što je mama tu. Noć je bila mračna, a sneg je padao brzo i gusto. Čak i sa lampom na glavi, Ameli je jedva mogla da vidi mamu. Odjednom je Ameli shvatila da nešto nije u redu. Podigla je ruku i dotakla čelo – lampe tu više nije bilo! Nije imala

pojma kada joj je lampa spala. Toliko se zabavljala da to nije ni primetila.

„Mama!“ povikala je. „Nestala mi je svetiljka!“

Ali mama nije bila zabrinuta. Rekla je da mogu da je potraže ujutru.

„U redu je“, rekla je. „Hajde da se vratimo kući. Kasno je.“

Devojčice su ipak želele da potraže izgublenu lampu. Ponovo su obišle svako mesto na kome su padale sa sanki. Ali lampe nigde nije bilo.

„Mama“, rekla je Ameli. „Moramo da se pomolimo.“

I mama je smatrala da je to dobra zamisao. Tako su ona i dve devojčice stajale pod pahuljama koje su padale na njih dok se Ameli molila: „Dragi Bože, molim Te, pomoz nam da pronađemo lampu“, rekla je. Zatim su otvorile oči i odmah nešto ugledale.

„Mama“, rekla je Tami, „nešto tamno leži tamo u snegu.“

U prvi mah niko nije prepoznao šta je to bilo. Da li je to bila lampa ili nešto drugo? Pogledale su pažljivije i videle nešto još važnije od lampe. U snegu je ležao svežanj ključeva, uključujući i ključ od kuće kojim je mama zaključala vrata kada su izašle da se igraju. Mama nije ni shvatila da je izgubila ključeve. Ameli je verovatno izgubila lampu zato što je namerno padala u sneg, ali mama uopšte nije padala sa sanki. Kada i kako su joj ključevi ispali, ostala je tajna. Ali Ameli je znala jedno: tata će se vratiti kući veoma kasno

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Austriju na karti. Zatim im pokažite Braunau, grad blizu nemačke granice na severu, gde se nalazi Bogenhofen.
- Pogledajte kratki YouTube video o Ameli na: bit.ly/Amelie-EUD.
- Recite deci da Bog možda neće uvek odgovoriti na način koji očekuju – ali će uvek odgovoriti na način koji im je potreban.

te večeri, i bez ključa od kuće ostali bi veoma dugo napolju na hladnom snegu. Da je samo još malo sačekala da se pomoli, ključ bi možda već bio zatrpan gustim snegom i ne bi ga pronašle.

Bog je uslišio njenu molitvu – samo ne na način na koji je očekivala. Bog je odgovorio na način koji im je bio potreban.

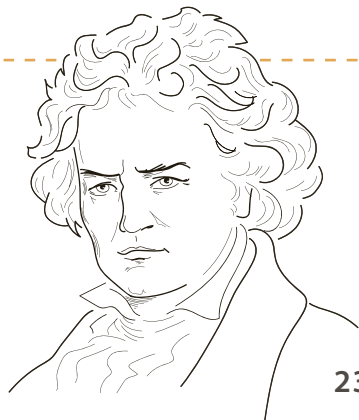
„Molila sam se za lampu, a Bog je odgovorio ključevima“, kaže ona. 🌍

Hvala vam za vaš dar Trinaeste subote, koji će pomoći deci u Evropi da upoznaju Boga koji uslišava molitve. Mama poučava decu o važnosti molitve u Bogenhofenu, adventističkoj školi koja je dobila deo jednog ranijeg dara. Dar ovog tromesečja pomoći će da još više dece u Interevropskoj diviziji upozna Boga. Hvala vam što planirate veliku dar.

ČUDESNA ZEMLJA

Austrija se naziva rodnim mestom klasične muzike jer je bila dom Betovena (na slici), Hajdna, Mocarta i Šuberta.

RUMUNIJA | 12. septembar

Luka

Mesto gde pripadamo

Neka mala deca vole da se voze velikim automobilima. Neka mala deca vole da posećuju velike gradove. Petogodišnji Luka, međutim, nije bio zadivljen ni velikim automobilima ni velikim gradovima. Njegova mama želela je da ga odvede velikim automobilom u glavni grad Rumunije, Bukurešt. A pošto je danas bio ponedeljak ujutru, Luka je želeo samo jedno – da ide u svoj vrtić.

On veoma voli svoj adventistički vrtić. Ali nije oduvek bilo tako.

Mama ga je prvi put upisala u državni vrtić kada je imao dve godine. Luki se boravak tamo nije nimalo dopadao. On je tada još uvek nosio pelene jer nije bio naučen na nošu. Još je pio iz flašice za bebe jer nije naučio da koristi šolju. Još nije mogao da govori – mogao je samo da kaže: „Mmm, mmm, mmm.“

Luka je u državnom vrtiću preživljavao teške dane. Neke vaspitačice nisu bile ljubazne prema njemu jer nisu želele da mu menjaju pelene. Druge nisu želele da mu dopunjavaju flašicu. A neke nisu razumele ni šta možda želi da kaže kad bi im rekao: „Mmm, mmm, mmm“.

Mami se srce slamalo kad je saznala za takvo neljubazno postupanje. Otišla je kod direktorke vrtića i zamolila da vaspitačice budu ljubazne

prema Luki. Ali direktorka joj nije poverovala i odbila je da bilo šta preduzme.

Zato je mama počela da traži novi vrtić. Obišla je mnoge vrtiće, ali niko nije želeo da primi njenog dečaka. Govorili su da Luka ima poteškoće u učenju i da nemaju vremena da mu pomognu.

Mama je postajala očajna. Morala je da radi kako bi zaradila novac za hranu za sebe i Luku, ali nije mogla da radi ako bi po ceo dan morala da ostaje kod kuće sa njim.

A onda je na internetu pronašla jedan adventistički vrtić. Otišla je da se sastane sa direktorkom i usrdno je zamolila za pomoć. Dok su joj suze tekle niz obraze, rekla je: „Molim vas, primite moje dete u svoj vrtić. Preklinjem vas od srca da mi pomognete.“

Objasnila je da Luka zaista ima određene poteškoće u učenju. Direktorica je videla mamine suze i čula iskrenost u njenom glasu.

„U redu“, rekla je direktorka. „Hajde da pokušamo. Ovo će biti naše prvo dete sa ovakvom vrstom poteškoća u učenju. Ranije nismo imali dece poput njega, ali možemo da pokušamo. Potrudimo se.“

Mama se, sa obrazima mokrim od suza, nasmešila s olakšanjem. Pokazala je na mladu ženu koja je stajala pored nje.

„Moja sestričina je ovde da mi pomogne da upišem Luku u školu“, objasnila je.

Mama nikada nije išla u školu i nije znala ni da čita ni da piše. Ali njena dvadesetogodišnja sestričina jeste, i pomogla joj je da popuni potrebne papire za Lukin upis u vrtić.

Mesec dana kasnije, jednog vedrog septembarskog jutra, Luka je stigao u adventistički vrtić.

Bio je oduševljen što vidi drugu decu i što može da se igra sa njima.

Mama je došla po njega u vreme ručka.

„Dosta je za jedan dan“, rekla mu je. „Idemo! Vrtiću te sutra ujutru.“

Ali Luka nije želeo da ide kući. Želeo je da ostane i da se još igra. Mama je morala da ga nagovara da pođe. To se nikada ranije nije dogodilo. Uvek je bio spreman da ide bilo gde sa njom.

Sledećeg dana Luka je ostao sve do četiri sata popodne. Njegova vaspitačica je rekla da se lepo privikava. Mama je bila presrećna!

Kako su prolazile nedelje i meseci, Luka je mnogo napredovao. Prestao je da nosi pelene i naučio je da sam koristi toalet. Prestao je da koristi flašicu i počeo je da pije iz šolje.

Prestao je da govori: „Mmm, mmm, mmm“ i naučio je lepo da govori. Čak je počeo i da čita i piše. Mama je bila presrećna. Luka je učio da radi stvari koje čak ni ona nije znala da radi!

I Luka je bio srećan. Toliko je voleo vrtić da je tražio od mame da ga vodi i subotom i nedeljom, kada je vrtić bio zatvoren. Nije mogao da razume zašto

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Rumuniju na karti.
- Znajte da se Lukina mama zove Mirela, a direktorka vrtića Raluka. Njihova slika sa Lukom je na fotografiji na suprotnoj strani. Lukina mama ima plavu kosu.
- Pogledajte kratak YouTube video na kojem Luka izgovara Molitvu „Oče naš“: bit.ly/Luca-EUD.

mama želi da ga vozi velikim automobilom u veliki grad Bukurešt u ponedeljak ujutru. Put je trajao tri i po sata. Mnogo bi više voleo da to vreme provede u vrtiću, igrajući se sa prijateljima, učeći engleski, pohađajući časove klavira i slušajući priče o Isusu.

Mama mu je objasnila da moraju da dođu u Bukurešt kako bi pričali o divnom vrtiću koji mu je promenio život. Tada je Luka razumeo. Nije mu više smetalo dugo putovanje niti to što propušta jedan dan vrtića. Voleo je svoj vrtić i želeo je da ceo svet to sazna. 🌍

Adventistički vrtići i škole menjaju mnoge živote u Rumuniji. Deo dara Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će još dvema školama da pouče više dece i njihovih porodica o Isusu. Hvala vam što planirate velikodušni dar.

MISIONSKI ZAPIS

Doktrine Adventista sedmog dana prvi je u Rumuniji propovedao M. B. Čehovski, nekadašnji poljski katolički sveštenik koji je u Americi saznao da je pravi dan od odmora Subota i o skorom ponovnom dolasku Isusa Hrista. Vraćajući se u Evropu 1864. godine, propovedao je ove doktrine u Italiji i Švajcarskoj. Tokom zime 1868-1869, došao je u Rumuniju i propovedao u Piteštiju. Oko 12 ljudi je prihvatilo njegovu poruku.

RUMUNIJA | 19. septembar

David

Ukusna jaja i nova odeća

Trogodišnja deca su uzbuđeno ćaskala u svom vrtiću u Rumuniji. Tokom predstojećeg vikenda obeležavao se veliki praznik, i njihove male misli bile su pune čokoladnih jaja i nove odeće.

Možete li da pogodite koji praznik su slavili?

„Uskršnji zeka će nam doneti poklone!“ ushićeno je uzviknuo jedan dečak.

„Jedva čekam!“ rekla je jedna devojčica.

U Rumuniji mnogi očevi i majke daju svojoj deci čokoladna jaja i novu odeću za Uskrs.

Jaja su za jelo, a odeća za nošenje u crkvi na uskršnju nedelju. Roditelji kažu da su pokloni stigli od uskršnjeg zeke.

Vaspitačica Ramona čula je dečje ćaskanje i pomislila da bi trebalo da im objasni kako stvari zaista stoje.

„Znate“, rekla im je blago, „uskršnji zeka ne postoji“.

Ćaskanje je utihnulo, a deca su je iznenađeno pogledala.

„Zašto onda slavimo Uskrs?“ upitao je mali David.

To je bilo dobro pitanje, a vaspitačica Ramona je imala dobar odgovor. Međutim,

želela je da bude sigurna da će ga David razumeti.

„Pozvaću tvoju mamu i pozvati vas oboje u crkvu u Subotu“, rekla je. „Tada ćeš saznati zašto ljudi slave Uskrs.“

Kratko vreme kasnije, vaspitačica Ramona pozvala je Davidovu mamu i pozvala nju i Davida u crkvu u Subotu.

„Molim vas, dođite“, rekla je. Pripremamo nešto što je povezano sa Uskrsom.“

Zatim je vaspitačica Ramona pozvala telefonom i majke još 25 dece iz svoje grupe u vrtiću. Želela je da sva deca i njihovi roditelji razumeju pravo značenje Uskrsa.

Nakon toga, vaspitačica Ramona pozvala je pastora crkve.

„Da li će vam smetati ako sledeće Subote promenim dečju pouku?“ pitala je. „Želim da govorim o pravom značenju Uskrsa.“ Pastoru to uopšte nije smetalo.

U Subotu ujutru, mali je David stigao u adventističku crkvu sa svojom mamom. Došla je i njegova baka, zajedno sa otprilike polovinom dece iz njegove grupe iz vrtića.

Vaspitačica Ramona je bila veoma zadovoljna. Biće to lepa Subota.

David je doneo mali poklon za vaspitačicu Ramonu. To nije bilo čokoladno jaje, niti nova odeća. Pružio joj je buket od pet narandžastih ruža.

„Vaspitačice, ovo je za vas“, rekao joj je.

Vaspitačica Ramona je bila oduševljena.

„Hvala ti“, rekla je sa velikim osmehom.

Povela je njega i ostalu decu iz vrtića u prostoriju u kojoj su se mališani okupljali za Subotnu školu. Soba je Davidu delovala veoma velika, i bio je uznemiren što sada treba da pusti maminu ruku.

„Sve je u redu“, rekla je vaspitačica Ramona. „Ovde su tvoji drugari iz vrtića i igracemo se zajedno. Tvoja mama će biti gore sa odraslima, a možemo i da je pozovemo ako ti bude bila potrebna. Sve će biti dobro.“

David se opustio i pustio maminu ruku. Pogledao je po prostoriji i ugledao plitak sanduk sa peskom. U pesku su stajala tri krsta. Tu je bio i kameni grob, kao i grupa malih plastičnih ljudi.

Tokom nekoliko minuta kasnije, David i ostala deca su saznali kako su tekli pravi uskršnji događaji.

„Mnoga deca pomisle na uskršnjeg zeku kada pomisle na Uskrs“, rekla je vaspitačica Ramona. „Ali uskršnji zeka je izmišljotina. Uskrs je zapravo o istinitom događaju koji se dogodio stvarnoj Osobi – Isusu Hristu.“

Koristeći predmete iz peska, vaspitačica Ramona pričala je o tome kako je Isus umro na krstu u petak popodne. Zatim je, nakon što je ležao u kamenom grobu tokom Subote, ustao iz mrtvih u nedelju ujutru. Danas priprema mesto za sve dečake i devojčice koji veruju u Njega, i uskoro će doći da ih povede kući.

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Rumuniju na karti. Zatim im pokažite Ploešti, gde se nalazi adventistička škola.
- Znajte da je fotografija ilustrativna i prikazuje rumunskog dečaka sličnog Davidu.
- Pogledajte kratak YouTube video o vaspitačici Ramoni na: bit.ly/Ramona-EUD.

David je pažljivo slušao. Kasnije se pridružio mami i baki gore u bogoslužbenom prostoru da čuje pastorovu propoved. Na kraju bogoslužjenja, njegova mama je snažno zagrlila vaspitačicu Ramonu.

„Želim ponovo da dođem ovde“, rekla je. I zaista je došla.

Danas ona i David dolaze u crkvu svaki put kada vaspitačica Ramona poučava mališane u Subotnoj školi. David je veoma srećan što dolazi u crkvu sa svojom mamom. Njegova mama je veoma srećna što dolazi u crkvu sa Davidom. Zajedno uče da sve više i više vole Isusa. Sada razumeju da Uskrs nije o uskršnjem zeki, čokoladnim jajima i novoj odeći. Uskrs nas podseća da je Isus ustao iz groba i da će uskoro doći po svu Svoju decu. 🌐

Deca širom Rumunije uče o Isusu u adventističkim vrtićima i školama, kao što je i ovaj u kojem radi vaspitačica Ramona u Ploeštiju. Deo dara Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će još dvema školama da se prošire kako bi mogle da poučavaju još više dece o Isusu. Hvala vam na vašem velikodušnom daru.

ČUDESNA ZEMLJA

Rumunija je jedan od najvećih proizvođača šljiva na svetu.

TRINAESTA SUBOTA RUMUNIJA | 26. septembar

Ana, prabaka Kirka i Simona

Veoma zadovoljna prabaka

Ovo je istinita priča o jednoj prabaki i njenim dvema praunukama u Rumuniji.

Kad je prabaka Kirka bila mala devojčica, učila je o Isusu od nekih ljubaznih adventističkih suseda. Ali živela je u veoma strogoj zemlji u kojoj se nije smelo širiti verovanje u Isusa. Rumunija je bila komunistička zemlja i nikome nije bilo dozvoljeno verovanje u Njega. Njeni roditelji su joj zabranili da uči o Isusu i rekli joj da ne sme da provodi vreme sa tim ljubaznim adventističkim susedima.

A mala devojčica je samo žarko želela da nauči što više o Isusu. Ali to je izgledalo nemoguće, pa je nastavila sa svojim životom. Posle nekog vremena, udala se i dobila decu. Zatim su se njena deca venčala i dobila svoju decu, pa je postala baka. A onda su se i deca njene dece venčala i dobila decu, pa je postala prabaka dvema devojčicama – Ani i Simoni.

Tokom svih tih godina, život u Rumuniji se promenio. Komunistička vlast je pre-

stala, a nova vlast je ljudima dozvolila da veruju u Isusa.

Prabaka Kirka je mnogo volela svoje praunuke Anu i Simonu. Želela je za njih sve najbolje, pa je ozbiljno počela da razmišlja kad su devojčice imale problema sa neljubaznom decom u državnom vrtiću.

Tada je saznala za jedan adventistički vrtić. Setila se kako je kao mala devojčica, baš kao i njene praunuke sada, učila o Isusu od ljubaznih adventističkih suseda. Jednostavno je znala da Ana i Simona moraju da idu u taj adventistički vrtić.

Prabaka Kirka je otišla u vrtić i pitala vaspitačice da li njene devojčice mogu da pohađaju vrtić.

Saznala je da je vrtić već popunjen i da nema mesta za još dvoje dece. Ali kada su vaspitačice čule da prabaka Kirka sama podiže devojčice, odlučile su da nekako pronađu mesto. Na kraju je mesto pronađeno, i Ana i Simona su počele da dolaze.

Odmah su zavoele vrtić. Kad su se vratile kući posle prvog dana, snažno su zagr-

lile prabaku Kirku i izjavile: „Toliko nam se sviđa ovaj vrtić da više nikada nećemo ići ni u jedan drugi!“

Devojčice su volele svoje vaspitačice. Volele su da uče o Isusu i da pevaju o Njemu. Sve što su naučile, delile su sa prabakom Kirkom. Čak su joj rekle da treba da zahvaljuju Bogu za svaki obrok. Prabaka Kirka je bila veoma zadovoljna.

„Dobro je što ste naučile da se molite pre jela“, rekla je. „Bog će vas učiniti jakima kada se molite.“

Bila je toliko zadovoljna da je i sama počela da dolazi Subotom u Adventističku crkvu pored vrtića. Tamo je saznala više o Isusu – o istom onom Isusu o kome je prvi put čula još kao mala devojčica. Iako više nije bila mala – iako je već imala 84 godine – predala je svoje srce Isusu i krstila se.

Prabaka Kirka je bila presrećna! Pričala je drugim prabakama, bakama i majkama o vrtiću.

„Ovaj vrtić je promenio moj život i živote mojih praunuka“, kaže ona.

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Rumuniju na karti. Zatim im pokažite grad Peretu, gde će adventistička škola dobiti deo dara Trinaeste subote ovog tromesečja.
- Znajte da je škola u Pereti otvorena 2016. godine sa samo jednim učenikom.

Ubrzo su te prabake, bake i majke počele da pitaju da li i one mogu da pošalju svoju decu u taj vrtić. Vaspitačice su proširile vrtić kako bi moglo da dolazi još više dece. Sada vrtić pohađa 55 dece, a samo šestoro njih dolazi iz adventističkih domova.

Deca širom Rumunije uče o Isusu u adventističkim vrtićima i školama. Deo dara Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će još dvema školama da se prošire kako bi mogle da poučavaju još više dece o Isusu. Hvala vam na vašem velikodušnom daru.

ČUDESNA ZEMLJA

Većina ljudi sada nosi savremenu odeću. Međutim, tradicionalna nošnja se i dalje može videti na festivalima, kada je nose narodni muzičari i plesači. Ženske nošnje često su prekrasno izvezene uglavnom geometrijskim motivima. Kaže se da pomoću oblika izvezene šare može da se odredi područje odakle nošnja potiče pomoću korišćenih boja i simbola.

Drugi važni projekti u Interevropskoj diviziji koji će imati koristi od ovog dara uključuju vrtić u Sofiji u Bugarskoj; kamp za mlade, crkveni kamp i centar za obuku u Belgiji; kao i studentski dom na Italijanskom adventističkom univerzitetu Vila Aurora u Firenci u Italiji.

Pre Trinaeste subote

- Podsetite sve da su naši misioni darovi pokloni za širenje Božje Reči širom sveta i da će jedna četvrtina dara Trinaeste subote pomoći pet projekata u Interevropskoj diviziji. Projekti su navedeni na trećoj strani i na zadnjoj korici.
- Narator ne mora da nauči ono što će ispričati napamet, ali treba da bude dovoljno upoznat sa materijalom da ne bi morao da čita svaku reč. Kao druga mogućnost, deca i odrasli mogu da odglume iskustvo.
- Pre ili posle iskustva, upotrebite kartu da pokažete države u Interevropskoj diviziji – Belgiju, Bugarsku, Italiju i Rumuniju – koje će primiti dar Trinaeste subote.

Budući projekti Trinaeste subote

Sledećeg tromesečja će biti predstavljena Trans-evropska divizija, a posebni projekti uključivaće:

- Centre uticaja u svim adventističkim školama u Britanskoj uniji
- Novu crkvu u Zagrebu u Hrvatskoj
- Porodični misioni centar u Vantai u Finskoj
- Prvu adventističku školu u Poljskoj

Oboj zastavu

AUSTRIJA

UPUTSTVO:

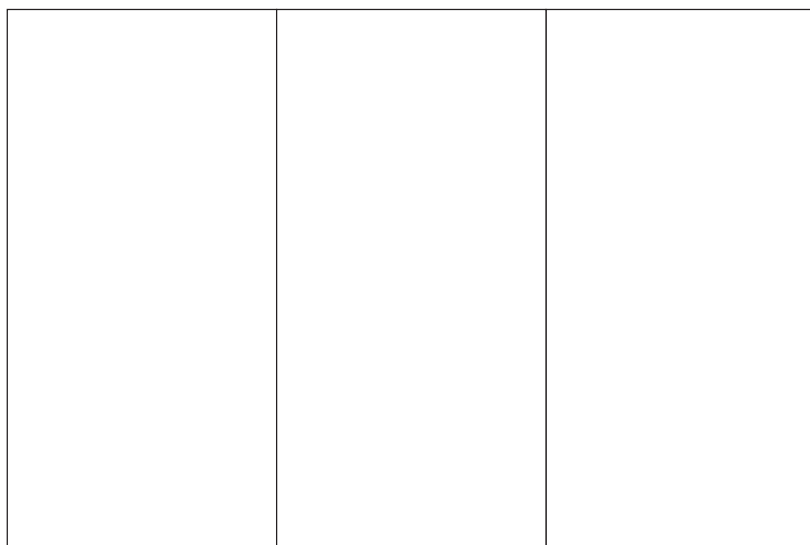
Obojite gornji i donji deo crvenom bojom. Srednji deo ostavite da bude beo.

BUGARSKA

UPUTSTVO:

Ostavite gornji deo da bude beo. Obojite srednji deo zelenom bojom. Obojite donji deo crvenom bojom.

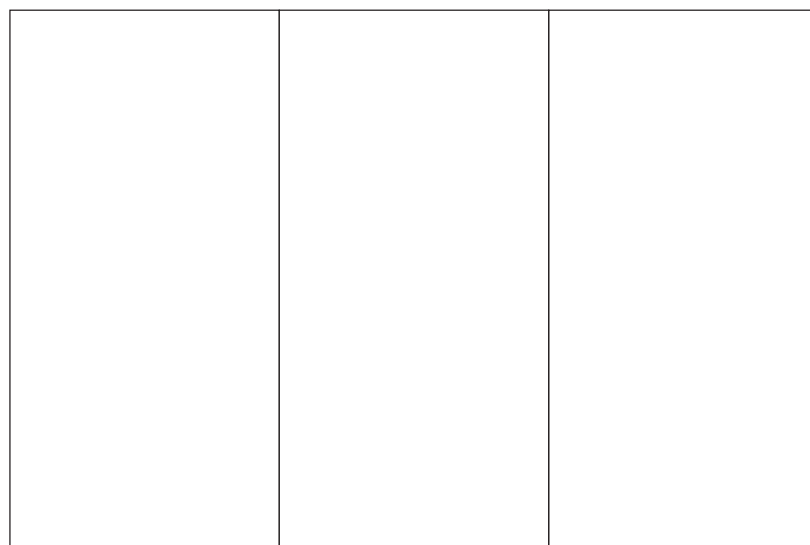
Oboj zastavu

ITALIJA

UPUTSTVO:

Obojite levi deo zelenom bojom.
Ostavite sredinu da bude bela.
Obojite desni deo crvenom bojom.

RUMUNIJA

UPUTSTVO:

Obojite levu stranu tamnoplavom bojom. Obojite sredinu žutom bojom. Obojite desnu stranu crvenom bojom.

Hajde da se igramo!

BUGARSKA DAMA

Bugarska deca igraju verziju dame, ili šaha, koja se se možda malo razlikuje od šaha koji vi poznajete.

UPUTSTVO:

Tabla ima 8x8 kvadrata, svih iste boje. Svaki igrač ima šesnaest figura (muškaraca) poređanih u dva reda sa svake strane table, ostavljajući poslednji red prazan.

Igrač sa belim figurama igra prvi, a igrači mogu da pomeraju svoje figure napred ili bočno za jedan kvadrat (ne dijagonalno ili unazad). Mogu da obuhvate figure protivnika preskačući ih u prvi prazan kvadrat. Kada stignu

do praznog reda na suprotnoj strani table, njihova figura postaje „kralj“, koji sada može da se kreće neograničenim brojem kvadrata u pravoj liniji napred, unazad ili bočno da preskače figure protivnika.

Igrač pobeđuje kada je uhvatio sve figure protivnika, ili ako je protivnik blokiran i ne može da napravi nijedan potez.

Hajde da kuvamo!

ŠPANIJA TAPAS (ŠPANSKI OMLET)

SASTOJCI:

600 g kuvanog krompira (oprani, oljušteni, isečeni na četvrtine, tanko sečeni)
560 ml maslinovog ulja
1 mali luk,
tanko sečena 4 srednja do velika jaja
1 ½ kašičica soli

UPUTSTVO: Pržite krompir u 2 šolje ulja 5 minuta. Dodajte luk još 5 minuta. Procedite ulje. Umutite jaja i so u činiji, zatim pomešajte sa krompirom i lukom. Pržite u ¼ šolje ulja.

Hajde da pevamo!

ITALIJA

SVE ŠTO JE SVETLO I LEPO (TUTTE LE COSE LUMINOSE E BELLE)

Mnoge pesme koje pevamo u crkvi i Subotnoj školi su prevedene na mnoge jezike. Ponekad su prevedene gotovo reč po reč, a ponekad su reči malo drugačije, ali ipak izražavaju istu misao.

Pogledajte pesmu ispod. Poznajemo je na engleskom kao „All Things Bright and Beautiful“ („Sve stvari svetle i lepe“), koju je 1848. napisala Irkinja po imenu Sesil Frensis Eligzander. Originalne reči su sa leve strane. Italijanski prevod je u sredini. A sa desne strane je italijanski preveden na srpski. Zar sve tri verzije nisu lepe?

ENGLESKI

All things bright and beautiful,
all creatures great and small,
all things wise and wonderful,
the Lord God made them all.

Each little flow'r that opens,
each little bird that sings,
He made their glowing colors,
He made their tiny wings.

The purple-headed mountain,
the river running by,
the sunset and the morning
that brightens up the sky.

The cold wind in the winter,
the pleasant summer sun,
the ripe fruits in the garden:
He made them every one.

He gave us eyes to see them,
and lips that we might tell
how great is God Almighty,
Who has made all things well.

ITALIJANSKI

Tutto ciò che sulla terra c'è d
quello che brilla in ciel, ogni
cosa che abbiamo al mondo la
dobbiamo a Te.

I fiori che noi vediamo, uccelli
che cantano in ciel, essi
splendono essi brillano della
Tua bontà Signor.

Le cime delle montagne, i
fiumi che scorrono al mar, il
tramonto e l'alba la luna e il sol
splendon tutti del Tua amor.

Il vento freddo d'inverno
l'estate che scalda col sol, ed
i frutti che nel giardino son
parlan tutti di Te Signor.

La vita di noi bambini più bella
più dolce che c'è, la dobbiamo
a te o Signore e Ti ringraziamo
di cuor.

SRPSKI

Sve što je na zemlji
i sve što sija na nebu,
sve što imamo na svetlu
dugujemo Tebi.

Cveće koje vidimo,
ptice koje pevaju na nebu,
sve sjaji, sve odsjajuje
Tvojom dobrotom, Gospode.

Vrhovi planina, reke koje
teku ka moru, zalazak
i izlazak sunca, mesec i sunce –
sve sjaji Tvojom ljubavlju.

Hladan vetar zime,
leto koje sunce greje,
i plodovi koji su u vrtu; sve
govori o Tebi, Gospode.

Život nas dece,
najlepši i najsladši koji postoji,
dugujemo Tebi, Gospode,
i zahvaljujemo Ti od srca.

Izvori za vođe

Preuzmite svoj besplatni video *Vesti za decu* koji sadrži video izveštaje iz Interevropske divizije i šire. Preuzmite ili gledajte online sa veb stranice *Adventist Mission* na bit.ly/missionspotlight.

ONLINE INFORMACIJE

Ispod su izvori informacija koji mogu biti korisni za pripremu *Vesti za decu* u Subotnoj školi. Za više informacija o kulturama i istoriji zemalja predstavljenih u ovom tromesečju, posetite:

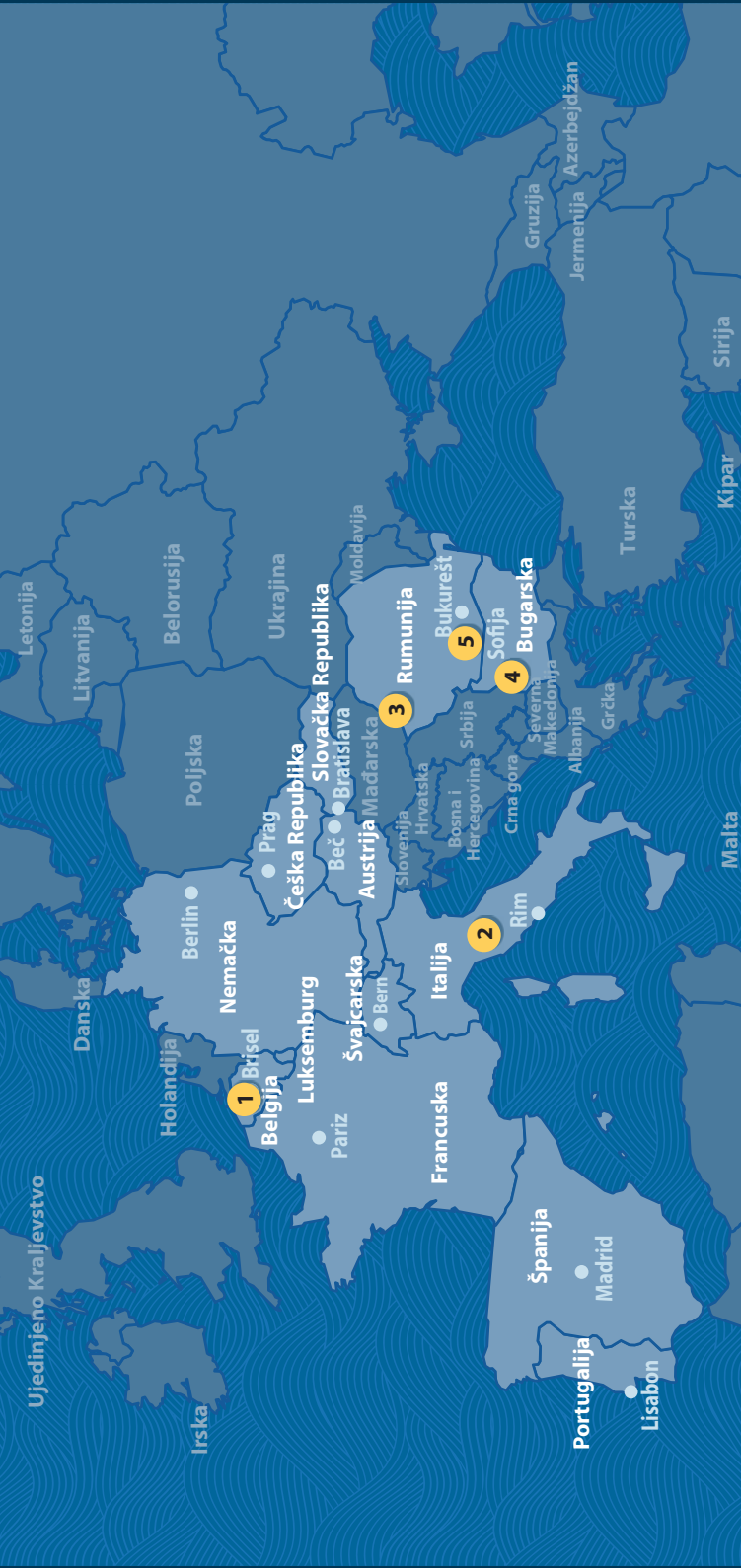
VEB STRANICE

Austrija: zvanični veb-sajt vlade	bit.ly/AustriaGovt
Britanika	bit.ly/BritAustria
Austria	Info www.austria.info/en-us
Bugarska: zvanični veb-sajt vlade	www.gov.bg/en
Lounli planet	bit.ly/LPBulgaria
Posetite Bugarsku	visitmybulgaria.com
Italija: zvanični veb-sajt vlade	www.governo.it/en
Italia.it	www.italia.it/en
Fodors	bit.ly/FodorsItaly
Rumunija: zvanični veb-sajt vlade	www.gov.ro/en
Turizam Rumunija	www.romaniatourism.com
Wikitravel	wikitravel.org/en/Romania
Španija: veb-sajt vlade	bit.ly/EspGovt
España	www.spain.info/en
Nacionalna Geografija	on.natgeo.com/4jPmQXi

ADVENTISTI SEDMOG DANA

Interevropska Divizija	eud.adventist.org
Austrijska Unija	www.adventisten.at
Bugarska Unija	www.adventist.bg
Italijanska Unija	www.chiesaavventista.it
Rumunska Unija	www.adventist.ro
Španska Unija	www.adventista.es

Metod postavljanja cilja u prikupljanju darova pomoći će vam da usmerite pažnju na svetsku misiju i povećate sedmične misionске darove. U svom razredu postavite cilj za sedmični misionски dar. Pomnožite taj iznos sa 14, predviđajući dvostruki iznos za Trinaestu subotu. Podsetite članove svog subotnoškolskog razreda da njihovi redovni sedmični darovi potpomažu misi onsko delo svetske Crkve i da će jedna četvrtina darova Trinaeste subote otići direktno za projekte u Interevropskoj diviziji. Ohrabrite vernike da Trinaeste subote udvostruče ili utrostruče svoje uobičajene darove. Prebrojte dar i objavite iznos koji je prikupljen u Subotnoj školi.

PROJEKTI:

- 1 Izgradnja omladinskog planinarskog doma u crkvenom kampusu i centra za obuku u Belgiji.
- 2 Izgradnja bloka spavaonica na italijanskom adventističkom Univerzitetu „Vila Aurora“ u Firenci.
- 3 Izgradnja vrtića u Sofiji, u Bugarskoj.
- 4 Izgradnja škole u Peretu i Maceu u Rumuniji.

INTEREVROPSKA DIVIZIJA

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Austrijska	60	9	4.419	9.188.000
Bugarska	97	113	6.967	6.447.000
Češko-Slovačka	187	35	9.715	16.400.000
Francusko-Belgijska	169	50	20.570	78.765.000
Italijanska	110	19	9.712	59.600.000
Severna Nemačka	316	18	18.571	49.748.011
Portugalska	1.068	15	11.938	10.702.000
Rumunska	224	18	15.500	19.075.000
Južna Nemačka	124	38	19.003	48.934.000
Španska	58	7	4.848	9.076.000
Švajcarska	2.511	558	182.411	343.037.000
UKUPINO:				